

عنوان مقاله:

توانمندسازی مدیریت زنان روستایی جهت حفاظت از محیط زیست (مطالعه موردی: دهستان رستم، شهرستان رستم)

محل انتشار:

سومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سید امیر توفیقیان اصل - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی

مهدی میزبان - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز و معاون دفتر مطالعات جامع عشایر

خلاصه مقاله:

توانمندسازی فرایندی است که طی آن زنان از نیازها و خواسته‌های درونی خود آگاه می‌شوند، جرئت دستیابی به هدف را در خود تقویت می‌کنند و از توانایی لازم برای عملی ساختن خواسته‌های خود برخوردار می‌شوند. بررسی‌های گوناگون نشان می‌دهد که باصرفه‌ترین روش جلوگیری از تخریب محیط زیست آگاهی‌رسانی عمومی و مشارکت افراد جامعه می‌باشد که با توجه به گستردگی و پیچیدگی مسائل زیست‌محیطی و پرهزینه بودن روش‌ها و ابزارهای مقابله با آن، توانمندسازی مدیریت زنان می‌تواند نقش به‌سزایی در حفاظت و برنامه‌ریزی محیط‌زیست داشته باشد؛ بنابراین ایجاد زمینه لازم جهت توانمندسازی زنان روستایی از طریق افزایش آگاهی به‌منظور خودباوری، اعتمادبه‌نفس و روحیه مدیریتی امری ضروری است. هدف این پژوهش بررسی توانمندسازی مدیریت زنان روستایی جهت حفاظت از محیط‌زیست است. چارچوب نظری پژوهش نظریه توانمندسازی زنان است که از نظریه‌های فمینیستی، به‌ویژه نظریه فمینیست لیبرال، تأثیر پذیرفته است و به این فرضیه که: آیا ارتباط نزدیک زنان روستایی با محیط طبیعی، باعث تخریب محیط‌زیست می‌شود پاسخ خواهد داد. این پژوهش به روش پیمایشی-تحلیلی و نمونه‌گیری طبقه‌بندی‌شده تصادفی درباره 375 زن ساکن دهستان رستم یک انجام شده است. یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که عواملی همچون افزایش سطح تحصیلات، دسترسی به منابع مالی، بهبود وضع سلامت، رفع تبعیض از بازار کار و حذف باورهای سنتی عوامل مؤثری در توانمندسازی مدیریت زنان هستند. از میان این متغیرها، افزایش سطح تحصیلات بیشترین تأثیر مستقیم و سایر متغیرها تأثیر غیرمستقیم در توانمندسازی دارند.

کلمات کلیدی:

توانمندسازی، خودآگاهی، فمینیسم، مدیریت زنان روستایی، محیط‌زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239935>

